

Дмитро Тарасюк

доцент

Навчально-науковий інститут права

Національного університету водного господарства та природокористування

Рівне, Україна

ORCID: 0000-0003-2107-2073

КІБЕРБЕЗПЕКА ТА ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ У МЕДІАПРОСТОРИ

З розвитком цифрових технологій та зростанням ролі медіапростору в житті сучасного суспільства питання кібербезпеки набуває особливої актуальності. Персональні дані стали новою «валютою» в цифрову епоху, а їхнє використання, зберігання та обробка викликають серйозні занепокоєння як у громадськості, так і у фахівців з безпеки.

У сучасному медіапросторі соціальних мережах, платформах обміну контентом, месенджерах відбувається постійний обмін персональною інформацією. З одного боку, це сприяє комунікації та розвитку суспільства, з іншого створює ризики несанкціонованого доступу, крадіжки даних та маніпуляцій з цифровими ідентичностями.

У добу цифрової трансформації медіапростір стає критично важливим полем для поширення інформації, формування громадської думки та соціальної комунікації. Проте разом із розширенням можливостей цифровізація несе значні кіберзагрози та виклики щодо захисту персональних даних.

Сучасний медіапростір перебуває у стані безперервної трансформації, спричиненої стрімким розвитком цифрових технологій. Інтернет, соціальні мережі, мобільні додатки та цифрові платформи стали основними каналами поширення інформації, водночас значно розширивши аудиторію та можливості для інтерактивної взаємодії. Однак ця цифрова еволюція несе із собою й істотні ризики.

Медіаорганізації, журналісти та їхні аудиторії стають дедалі вразливішими до різноманітних кіберзагроз, спрямованих на порушення конфіденційності, цілісності та доступності інформації. Одночасно з цим, питання захисту персональних даних, що обробляються медіакомпаніями (дані користувачів, підписників, джерел інформації), набуває особливої актуальності в умовах посилення правового регулювання та зростання суспільного запиту на приватність.

Медіаорганізації, будучи виробниками та розповсюджувачами інформації, є привабливою мішенню для кібератак з боку державних акторів, злочинних угруповань, хактивістів та конкурентів. Мотивації таких атак можуть бути різними: від викрадення конфіденційної інформації (наприклад, дані про джерела, неопубліковані матеріали) до блокування роботи медіаресурсів або маніпулювання змістом.

Журналісти, як правило, є мішенями для цільових фішингових атак з метою отримання доступу до їхніх акаунтів, електронної пошти або внутрішніх мереж організації. Зміна або видалення опублікованих матеріалів, впровадження дезінформації, що підриває довіру до медіа.

Медіа також виступають суб'єктом поширення кіберризиків, наприклад, через розповсюдження недостовірної інформації, яка може бути частиною кібероперацій, або через вразливості у власних системах, що використовуються для розповсюдження шкідливого програмного забезпечення. Журналісти часто працюють з конфіденційними документами та інформацією, що вимагає найвищого рівня захисту.

Витоки даних можуть призвести до значних штрафів, судових позовів та серйозних репутаційних втрат. Особливо актуально для журналістських розслідувань, де необхідно дотримуватися етичних стандартів і правових норм щодо конфіденційності. В умовах динамічного цифрового середовища та великої кількості точок взаємодії з користувачами, ефективно та правомірно отримання згоди на обробку даних є складним завданням.

Для ефективного захисту від кіберзагроз та забезпечення належного рівня конфіденційності персональних даних медіаорганізаціям необхідно впроваджувати комплексні стратегії, що охоплюють технічні, організаційні та правові аспекти.

З огляду на динамічний характер кіберзагроз, медіаорганізаціям необхідно постійно адаптувати свої підходи до кібербезпеки та захисту даних. Ключовими напрямками подальшого розвитку є інтеграція кібербезпеки та захисту даних у всі аспекти діяльності медіа, від технічного дизайну до журналістської етики. За словами дослідника Б. Васильків «Питання кібербезпеки інформаційно-комунікаційного сектору виділяється важливим напрямком як на міжнародному, так і на державному рівнях. У міжнародному контексті питання кібербезпеки виділяється у Резолюції Генеральної Асамблеї ООН, у якій було виділено розвиток у суспільствах культури кібербезпеки при застосуванні та використанні інформаційних технологій» [2, с. 16].

Кібербезпека та захист персональних даних є не просто технічним завданням, а стратегічним пріоритетом для будь-якої медіаорганізації у

сучасному світі. Забезпечення надійного захисту інформаційних систем та конфіденційності даних є ключовим для збереження довіри аудиторії, безперебійної роботи та виконання суспільно важливої функції медіа. Лише шляхом постійного вдосконалення стратегій безпеки, впровадження передових технологій та формування культури цифрової гігієни, медіапростір зможе ефективно протистояти викликам цифрової епохи та забезпечувати надійне й відповідальне поширення інформації.

Кібербезпека у медіапросторі це не лише питання технічного забезпечення, а й соціальна, правова та етична проблема. Захист персональних даних вимагає злагодженої роботи уряду, бізнесу та громадянського суспільства.

Список використаної літератури та джерел

1. Василенко М. Якість кібербезпеки інформаційно-комунікаційних систем (ІКС) та деякі законодавчі питання щодо її підвищення. *Юридичний вісник*. 2018. № 4. С. 35–41.
2. Васильків Б. Л. Кібербезпека як напрямок захисту інформаційно-комунікаційного сектору в сучасних умовах. *Бізнес-навігатор. Науково-виробничий журнал*. 2023. № 1(71). С. 15–19.
3. Онищенко С. В., Глушко А. Д. Аналітичний вимір кібербезпеки України в умовах зростання викликів та загроз. *Економіка і регіон*. 2022. № 1 (84). С. 13–20.